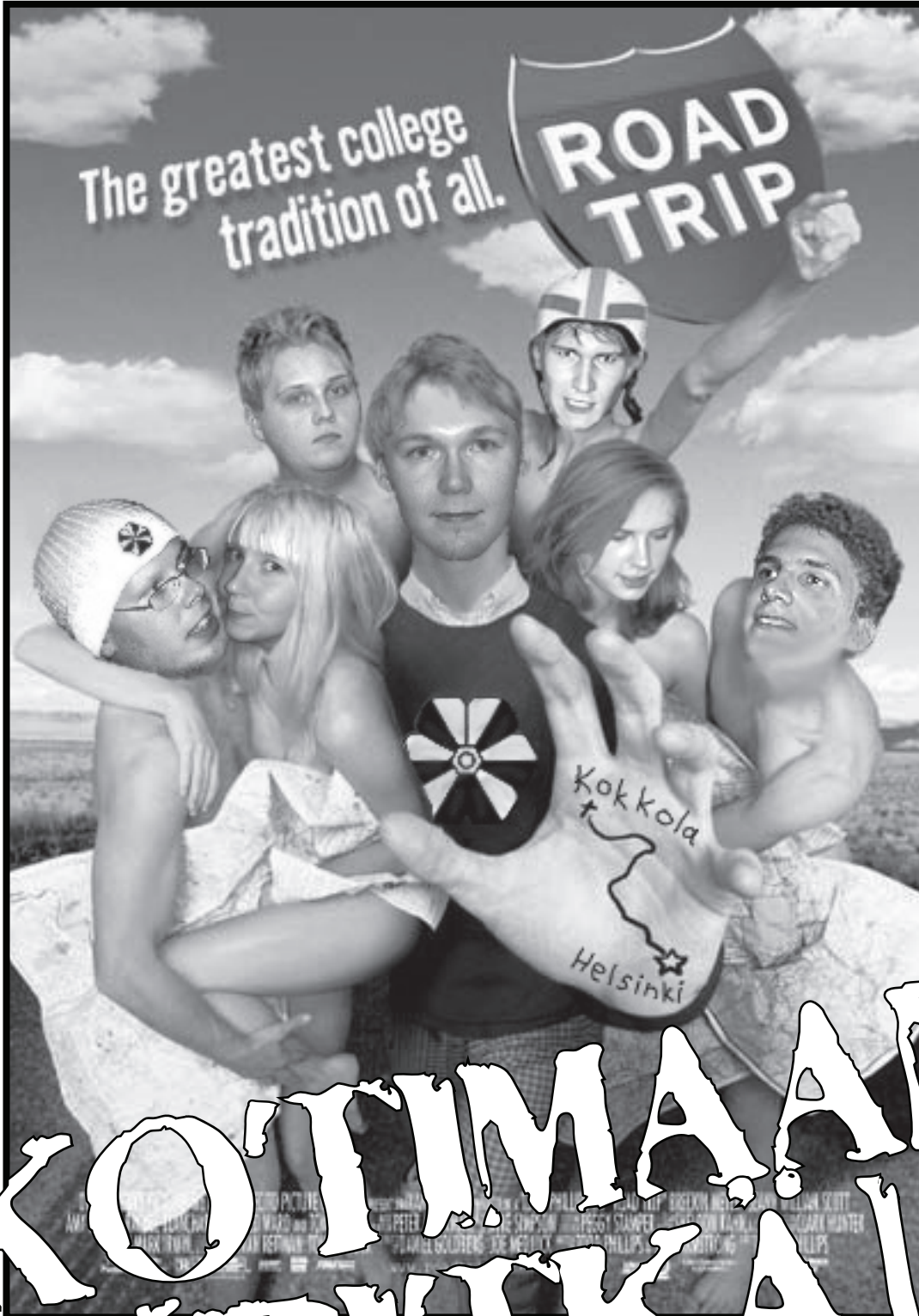

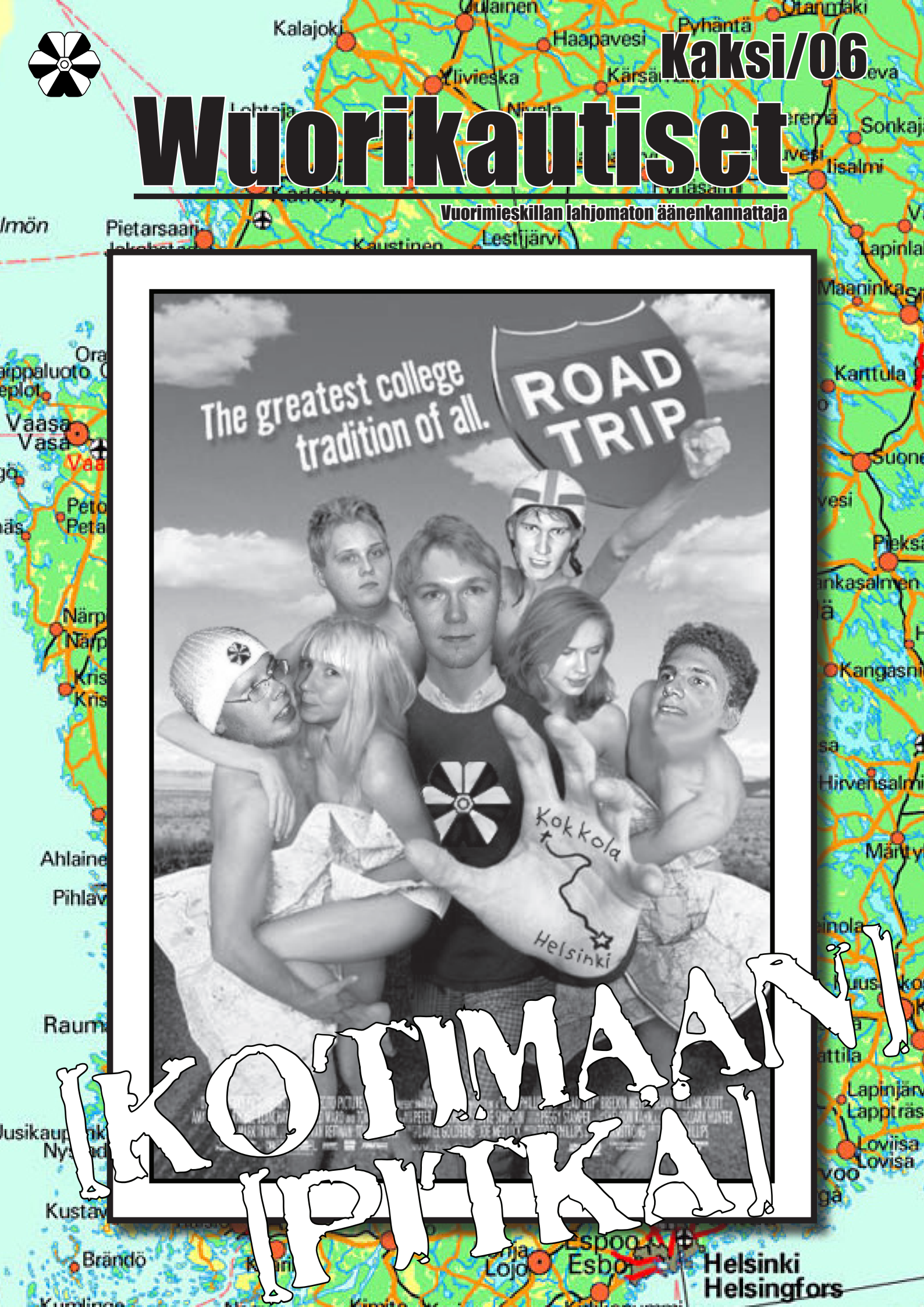
Kaksi/06

Wuorikautiset

Vuorimieskillan lahjomaton äänenkannattaja

KOTIMAAN IPIPIKÄÄ

PÄÄKIRJOITUS

Tervehdys, arvoisa lukija!

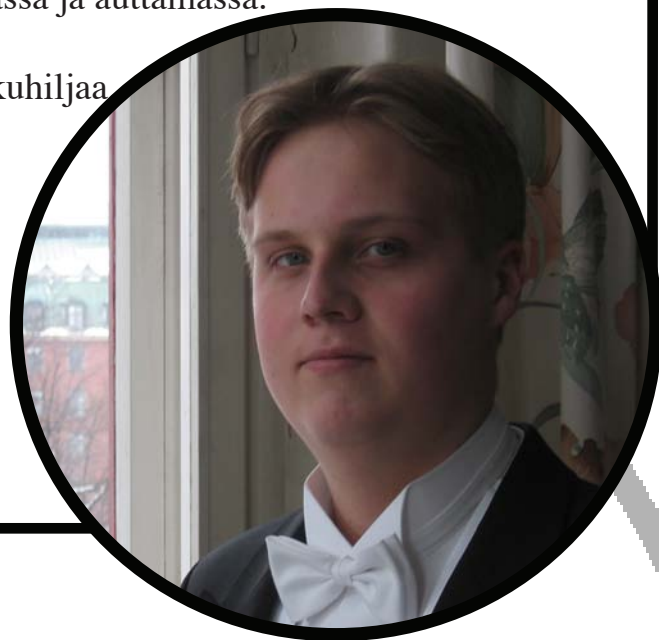
Näin kevään kynnyksellä on hyvä ottaa rauhallisesti ja kerrata, mitä tuli alkuvuodesta tehtyä. Päällimmäisenä mielessä ovat tietysti raadin vaihtuminen, sekä kotimaan pitkä. Myös päätoimittajan viran tuomat haasteet on hyvä muistaa.

Kauhukseksi saatat jo huomata nimestäni, että olen katkaissut kahden edeltäjäni, Jussi Alantien, sekä Jussi Lyytisen, jopa maagisena pidetyn päätoimittaja-Jussi-sarjan. Ilokseni voin todeta kuitenkin, että toinen nimeni on Juho, joten kutsukaa minuakin vaan rohkeasti Jussiksi. Päätoimittajan virka sisältää kuitenkin paljon muutakin kuin etunimen; toivon täyttäväni kaikkien odotukset ja yltäväni korkealle tasolle. Haluasinkin kiittää edeltäjäni kaikesta tuesta ja suunnannäyttämisestä, jota olen saanut osakseni. Opiskelijaelämähän on suurta tasapainoilua vapauksien ja velvollisuuksien kanssa, joten kaikki apu on tarpeen.

Mutta mitäpä olisi opiskelijaelämä ilman opiskelijatapahtumia? Suurimpana voidaan kiistatta pitää helmikuun alkupuolella järjestettyä kotimaan pitkää, jonka setvimiseen tämäkin lehti suurelta osin keskittyy. Toivottavasti tämä lehti auttaa muitakin kuin retkelle osallistuneita hahmottamaan, mistä oli oikeastaan kyse. Paljon sattui ja tapahtui, mutta (melkein?) kaikesta jäi hyviä muistoja. Omalta osaltani voin kertoa viihtyneeni erittäin hyvin kyseisellä matkalla, joten kiitos kaikille, jotka olivat mukana järjestämässä ja auttamassa.

Ehkä olisi aika siirtyä jo eteenpäin ja suunnata pikkuhiljaa katse kohti vappua, joka ei enää ole kovin pitkällä tulevaisuudessa. Sitä odotellessa, toivotan kaikille hyvää keväänalkua!

Markus Nuotto
Päätoimittaja

Toimitus:

Päätoimittaja: Markus Nuotto markus.nuotto@tkk.fi

Toimittajat: Minna Alantie, Pilvi Hietanen, Jani Jansson, Ville Kähkönen, Jussi Lyytinen, Kaisa Miettinen

Kiitokset: Kotimaan pitkän järjestäjät ja osallistujat

Julkaisija/Osoite: Vuorimieskilta ry / Wuorikautiset Vuorimiehentie 2, 02150 Espoo

Painopaikka: Otamedia, Espoo

SISÄLLYSLUETTELO

2	Pääkirjoitus: Turhanpäiväistä jaarittelua
3	Sisällysluettelo: Luettelo joka kertoo jokaisen sivun sisällön
4	Puheenjohtajan terveiset: Puheenjohtajan (puoli)virallinen tervehdys
5	Kiltakummi esittäytyy: Kiltakummi avaa sanaisen arkkunsa
6	Liikuntavastaavan terveiset: Liikunnallinen tiedote
7	Toga-bileet: <i>Aliquando insanire iucundum est</i>
8-9	Kotimaan Pitkä: <i>Kuinka pitkä oli kotimaan pitkä?</i> -Vasta aluillaan Jatkokertomus
10-11	Jotain ihan muuta: Viihdesivu 1 & Viihdesivu 2
12-13	Kotimaan Pitkä: <i>Kuinka pitkä oli kotimaan pitkä?</i> -Hyvin pitkä Jatkokertomus
14-15	ISW:n Tähti: Lautapeli. Myös perheen pienimmille!
16-20	Kotimaan Pitkä: <i>Kuinka pitkä oli kotimaan pitkä?</i> -Vihdoin ohi! Jatkokertomus päättyy
21	Great Miner's Ball: Kotimaan pitkän jälkimainingit
22	Terveisiä ulkomailta: Miten hulluja suomalaiset oikein ovatkaan?
23	Oikeat sitsit: Sitsausta aikuisten oikeesti.
24-26	Wuorikautisten keittiössä: Mistä ovat hyvät pitsat tehty?
26-28	Lisää hupia: Loppusivujen verran turhaa täytettä.

PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

Edellisessä kirjoituksessani kirjoitin, että kotimaan pitkällä punnitaan raadin yhteensopivuus ensimmäistä kertaa kunnolla. Ilokseni voin todeta, että koko reissu meni hyvin. Raadin jäsenistä jokainen hoiti hommansa hienosti ja paikkasi toisten hommia tarvittaessa. Suuri kiitos kaikille siitä! Tänä vuonna ulkkaritkaan eivät aiheuttaneet ylimääräistä päänvaivaa, mikä helpotti elämää huomattavasti.

Tänä vuonna järjestettiin ensimmäistä kertaa Vuorimieskillan puheenjohtajasitsit, jonne oli kutsuttu kaikki puheenjohtajat kautta aikain. Paikalle saapuikin yli 30 puheenjohtajaa kuudestakymmenestä ja lisäksi muutamia professoreja oltermanni mukaan lukien. Illan vanhin osanottaja oli puheenjohtaja 1948-49 Pekka Lehto. Illan aikana nähtiin valokuvaesityksiä jokaiselta vuosikymmeneltä ja kuultiin mistä killan perinteet ovat saaneet alkunsa. Eräs mieleeni painunut juttu oli vuodelta 1969 jolloin järjestettiin ensimmäiset kossuarpajaiset killan kokouksessa. Tämä johtui siitä, että raati oli saanut epäluottamuslauseen ja oli vaarassa tulla erotetuksi, koska he olivat käyneet juopottelemassa killan rahoilla. Tuolloin puhiksen oli keksittävä jotain jolla saada kokoukseen paljon ”oikeamielistä” porukkaa paikalle. Kun tieto kossuarpajaisista kiiri kiltalaisten korviin, paikalle saapuikin reilut kaksisataa jäsentä. Killan kansainvälisyyttä korostettiin myös monessa kohtaa ja Vuorimieskilta mainittiin näissä asioissa edellä kävijäksi lähes jokaisella vuosikymmenellä. Yhä edelleen ISW-viikot ovat ainutlaatuisia koko Suomessa. Ne saivat alkunsa jo 60-luvulla, mutta tuolloin niitä ei järjestetty kovinkaan monena vuotena. Nykyisessä formaatissaan niitä on järjestetty kuitenkin 80-luvun alusta. Lopuksi täytyy todeta sitseistä, että kyllä killan historiaan on mahtunut monta aikamoista persoonaa jo ennen meitäkin. Suuri kiitos järjestäjille puheenjohtajat 2003 Ilkka Harri ja 1992 Mika Lindqvist.

Fukseille vielä muistutukseksi, että muistakaa käydä lauluilloissa vaikka fuksipisteet olisivatkin jo plakkarissa. Laulukokeessa lukkarit eivät armoa anna, eivätkä sääliä tunne. Vuorimiehet ovat aina osanneet laulaa ja ovatkin tunnettuja hieman omanlaisestaan laulukulttuurista.

Hauskaa kevään jatkoa kaikille!

Marko Järvenpää

Vuorimieskilta ry:n puheenjohtaja

Kiltakummi Esittäytyy

Alkuun lienee syytä esittäytyä: olen Lauri Kovanen, Vuorimieskillan uusi kiltakummi. Taustaltani olen fyysikko, mutta kokemukseni TKY:stä tulevat Teekkarikylän puolelta. Tällä hetkellä aikani vie luottamustoimi TKY:n hallituksen sosiaalipoliittisena vastaavana. Normaaliin viikkoon kuuluu noin 18 tuntia koulutuksia tai kokouksia, 8 tuntia virallista edustamista ja 21 tuntia ns. oikeita töitä. Vastuualueeseeni kuuluu TKY:n jäsenten terveys- ja mielenterveysasiat, tasa-arvo, asuminen, hyvinvointi, opintotuki, toimeentulo sekä päihheet - toimintakenttä on laaja. Ennen kuin kukaan ehtii ottaa puhelinta käteen, niin mainittakkoon, ettei opintutuen vähäisyys ei ole suoraan minun vikani. Aion silti käyttää aikaani sen korottamiseen.

Kiltakummitoiminnan tarkoitus on tehdä sekä killasta että TKY:stä parempia ja enemmän jäsentensä näköisiä, vaatimattomasti ilmaistuna. Killalle yritän tarjota uusia ohjeita, uusinta tietoa ja upouusia ratkaisumalleja. Minulle taas kiltakummina olo tarjoaa mahdollisuuden löytää vastaus yhteen TKY:n suurimmista arvoituksista: keitä teekkarit oikeasti ovat?

Kaikilla, etenkin kaikilla ulkopuolisilla, on kuva tyypillisestä teekkarista: Päivällä sankarimme (mies tietysti) äänestää Kokoomusta ja kertoo kovaan ääneen inttimuistojaan. Opiskelu kuitataan lukemalla Tekniikan Maailmaa. Illalla kun mielipuoli pullon saa, siirtyy puhe naisiin, naisten puutteeseen ja etenkin naiseuteen fyysisenä objektina. Paluumatkalla aamubussissa teekkari oksentaa haalareihinsa ja lopulta sammuu lumihankeen tai hukkuu Rantsun rantaan, vuodenajasta riippuen. Taas jäi saamatta. Kuulostaako tutulta?

Usein jopa teekkareiden oma kuva itsestään on vinoutunut. Muiden uskotaan olevan juuri sellaisia kuin oma ISOhenkilö kertoi teekkareiden olevan silloin ensimmäisenä päivänä: "Teekkarit vetää enemmän viinaa kuin kukaan muu (ja ovat ylpeitä siitä)." Mutta mitä jos juuri sinä oletkin tyypillinen teekkari? Siitä huolimatta ettet koske viinaan, harrastat urheilua tai olet nainen, teekkari olet sinä. 11000 jäsenen joukossa on kuitenkin monenlaista kulkijaa, toinen toistaan aidompia tekkareita. Kaikki, mitä TKY:n jäsenet tekevät on teekkaritoimintaa, jokainen ajatus on teekkarimainen.

Hallituksessa moninaisuus on syytä pitää mielessä, kun puhutaan kaikkien puolesta. Asiaa on syytä miettiä myös killassa. Itse olen aina kiinnostunut tietämään missä TKY makaa, joten ottakaa yhteyttä jos tuntuu tarpeelliselta, tai vaikka ei tuntuisikaan. Murskataan lopuksi sekun unelma, että teekkarit juovat eniten - vuonna 2004 tehdyn tutkimuksen mukaan yhteiskuntatieteiden ja taidealojen opiskelijat juovat enemmän kuin teknillisten alojen opiskelijat.

Lauri Kovanen

LIIKUNTAVASTAAVAN TERVEISET

Liikuntavastaavan talvitervehdys!!

Vuosi on vierähtänyt käyntiin ja uusi liikuntavastaava saatu istumaan korkealle tuolilleen. Ihan hyvissä merkeissä on menty, sillä menestys on ollut valtava sählyrintamalla; Vuorenvarmat seka otti tuttuun tapaan voittoja toisensa perään Juha Pääkkösen johdolla, vaikka yksi tappiollinen ottelu mahtuikin ikävä kyllä mukaan. Tästä huolimatta tekkarien seka-sarjan voittajat leivottiin tuttuun tapaan Vuorenvarmat seka-joukkueesta.

Vuorenvarmat SC suorastaan murskasi muut ottaen lohkovoiton keräten kaikki mahdolliset pisteet!! Nyt edessä ovat juuri alkavat playoffit tekkarien sähly-sarjassa ja jos peliinnostus sekä henki pysyy samana kuin ennen, on odotettavissa mainetta ja kunniaa.

Vuorenvarmat Pro näytti kyntensä aloituspelissä, mutta pallo ei pyörinyt vuorimiesten kannalta onnekaasti ja Vuorenvarmat Pro jäi ulos playoffeista. Kutkuttavia maalin tai parin tappioita tuli, eivätkä pisteet aivan riittäneet jatkopeleihin... mutta ei sitä ihan nolillekaan jääty. So not, kunhan peli kulkee.

Tällä hetkellä vielä pakkasherra puhaltelee ja poskenpäitä kivistelee, mutta kaikki muuttuu kuukauden päästä talviliikuntapäivänä, jolloin annetaan kyytiä pakkasherralle ja kemman tytöille! Joten kaikki hereillä 29. maaliskuuta, kun kevätkärpänen puraisee.

Eikä tässä vielä kaikki, myös koripalloliiga pyörähti käyntiin ja heti avausottelussa Vuorenvarmat BT sai tyylikkään luovutusvoitto!!

Hyviä liikuntahetkiä kaikille
Liikuntavastaavanne Arto

OMNIBUS HOC VITIUM EST CANTORIBUS.
INTER AMICOS UT NUMQUAM INDUCANT
ANIMUM CANTARE ROGATI. INIUSSI
NUMQUAM DESISTANT

TOGABILEET

VINA PARANT ANIMOS FACIUNTQUE CALORIBUS APTOS:
CURA FUGIT MULTO DILUITURQUE MERO:
TUM VENIUNT RISUS, TUM PAUPER CORNUA SUMIT.
TUM DOLOR ET CURAE RUGAQUE FRONTIS ABIT

MUSTAN VEDEN ÄÄRELLÄ SEISOIN KOSKENKORVAPULLO KÄDESSÄNI ODOTTAMASSA. HELMIKUINEN VIIMA PUREUTUI IHOHUOKOSIIN JA TAKIN LÄVITSE. SILLALLA NÄKYI VALOJA JA SILMIÄ KIRVELSI TUPAKANSAVU. LAITURIN PÄÄSSÄ SEISOI MINULLE VIERAS IHMINEN PYYHKEESEEN VERHOUTUNEENA ODOTTAEN LOPPUNSA KOITTAVAN. HÄNEN VAJOTESSAAN MUSTAAN VETEEN MIELESSÄNI TUUMIN ROHKAISTA TUNTEMATONTA LÄMMITTÄMÄLLÄ HÄNEN MIELTÄÄN JA KIELTÄÄN. PALOVIIINA POLTTI TIENSÄ LÄPI JÄÄTYNEEN NIELUN JA NOUSI PÄÄHÄN.

JÄLKEEN TUNTIEN KUN USEAT OLIVAT TÄMÄN KOKENEET, MUSTA VESI PALAUTUI TALVISEEN OLOTILAANSA JA TUNTEMATTOMAT IHMISET KESKITYIVÄT MALLASUUTTEESEEN. PYYHKEET VAIHDETTIIN LAKANOIHIN, ESTOT POISTUIVAT JA TUNTEMATTOMAT MUUTTUIVAT TUTUIKSI. RANTASAUNALLA VALLITSI HUMALA. SIELLÄ SE ALKOI JA SE KESTI VIIKON.

MINNA ALANTIE - MMVI

Comedite, amici, et bibite!

Ulkomaalaiset eivät ehtineet olla kauaa Suomessa, kun heidät tempaistiin mukaan kunnan juominkeihin. Kyseessä oli rento juhla rantasaunalla, jossa asu oli vapaa, mutta toga. Juhla oli ensimmäinen tilaisuus jossa pääsi kunnolla tutustumaan ihmisiin, joiden kanssa tulisi viettämään koko seuraavan viikon. Tarjolla oli alkuillasta hyvää ruokaa, sekä tietysti paljon juotavaa. Killan oma sikajuoma sai heti alkuillasta suurta suosiota.

Oli hienoa nähdä kuinka eri maista tulevat tuntemattomat vuorimiehet tulivat heti hyvin toimeen keskenään. Aikaa ei ollut ehtinyt kulua kovinkaan kauaa, kun ensimmäisiä juomapelejä viritettiin jo pystyyn. Myös kaikille tutut opiskelijalaulut nostivat heti tunnelmaa.

Tämä oli samalla lähes jokaiselle ulkomaalaiselle ensimmäinen kerta aidossa suomalaisessa saunassa. Ulkomaalaisille järjestettiin myös mahdollisuus avantouintiin. Iloksi voi todeta, että yllättävän moni uskaltautui uimaan avannossa, vaikka ulkona oli noin kaksikymmentä astetta pakasta. Motivaationa saattoi toimia ryyppy koskenkorvaa, joka odotti jokaista avannosta nousijaa.

Loppuilta kuluikin rennosti lakanoissa peuhatessa. Ja jos oma lakana oli sattunut unohtumaan kotiin, oli killalla tarjota lainaksi lähes puhtaita lakanoita viimevuodelta.

Markus Nuotto

VILLE MAXIMUS, REX BIBENDI

HIS VERBIS: HIC BIBITUR

TIMO AUDAX, MAGISTER CAEREMONIARUM

KOTIMAAN PITKÄ 2006

Tämä on tarina kotimaan pitkästä. Tarina kansainvälisistä opiskelijoista, jotka uhmasivat Suomen karua ilmastoa, sekä lukuisia vaaroja. Jos et vielä tiedä mistä oli kysymys, tässä on Sinulle mahdollisuus päästä mukaan oikeaan opiskelijahenkeen ja tietää mitä kotimaan pitkällä oikeasti tapahtui.

Retkelle osallistui yhteensä 30 henkilöä, joista 16 oli ulkomaalaisia. Matka alkoi linja-autossa, tiistaina 7.2. klo 10:00 ja päättyi Helsingin rautatieasemalle perjantaina 10.2. klo 7:00. Matkan jokaisena päivänä oli vierailu suomalaisessa tehtaassa.

Parhaan tunnelman saat, kun laitat opiskelijahaalarit päälle, et peseydy viikkoon, juot pullon viinaa ja luet tämän artikkelin seuraavana aamuna muiden laulaessa opiskelijalauluja suoraan korvaasi.

Tapahtunut tähän mennessä:

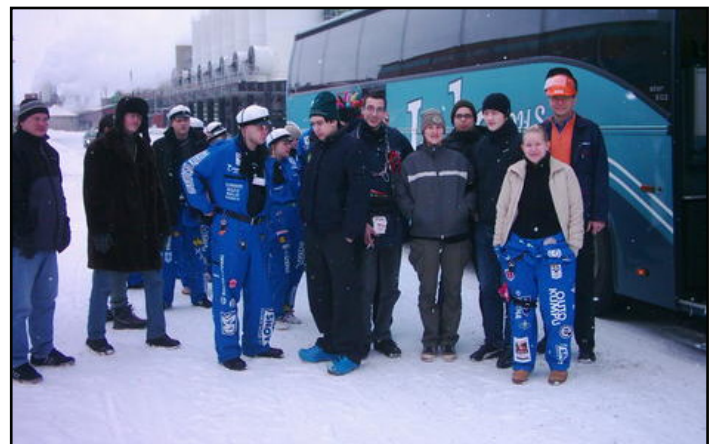
Ulkomaalaiset saapuivat Suomeen lauantaina ja sunnuntaina. Heille järjestettiin majoitus ja ruokailu Otaniemessä. Sunnuntai-iltana rantasaunalla oli toga-bileet, jossa ulkomaalaisille tarjottiin mm. mahdollisuus avantouintiin. Maanantaina päivällä ohjelmassa oli uintia Tapiolan uimahallissa. Myöhemmin vuorossa oli Outokumpu-iltama Innopolissa.

Tiistai 7.2.2006

10:03

On kirkas ja kaunis helmikuun päivä. Ulkona noin -12 astetta ja tyyntä. Mielessä elää vahvana vielä eilisen Outokumpulta, joka jatkui melko myöhään. Frasse saapuu paikalle pahoitellen olevansa hieman myöhässä.

Niinpä niin, mieleen muistuu excursiomestarimme Timon eilinen uho: "Bussihan lähtee VIIMEISTÄÄN kymmeneltä." Noh, eipä tässä vielä olla pahasti myöhässä.

10:20

Laukkujen pakkaus on vielä kesken, mutta kaikki mahtuu vielä varsin hyvin akateemisen vartin sisään. Ja mitäpä olisi opiskelijamatka ilman pieniä viiveitä. Ulkomaalaiset kiipeävät bussiin sisään ja valitsevat paikkojaan. Bussissa vallitsee melko rauhallinen ilmapiiri, lieneekö "aikainen" herätys ollut syynä. Kaikki näyttävät kuitenkin jokseenkin levänneiltä. Vihdoin bussi lähtee Otaniemestä.

"No sleeping in the bus!" 10:25

Ensimmäinen "No sleeping in the bus!" kajahtaa vasta 5 minuutin matkaamisen jälkeen. Hienoa, että jotkut jaksavat välittää! Nyt suuntana on Tamrock ja vuorossa oloa huojentava aamupala. Pieni pettymys, ettei jokainen matkaja saa pientä valkoista paperipussia, jossa on trip-mehu, leipä, omena, sekä pieni rusinapaketti. Mutta ei aina voi saada kaikkea.

10:35

Mmm... voileipä, mukillinen mehua ja mandariini. Pisteet isännälle ja emännälle. Matka on vasta aluiltaan, mutta tuntuu lähtevän hyvin käyntiin.

Muistiinpanojen kirjoittamista haittaa huomattavasti jatkuva käden otsalle nostaminen, aina kun joku röyhtäisee.

10:45

Aamupalan jälkeen huomio siirtyy bussissa soivaan musiikkiin: rentoa suomalaista renkutusta, joka yllättäen vaihtuukin Mambaan... radio Nova, pitihän se arvata.

Samalla on vuorossa oksennuspussien jako. Isäntä ja emäntä siis todella välittävät meistä! Tai oikeastaan Hannusta, joka valittiin viime raadin kokouksessa yksimielisesti kotimaan pitkän ns. oksennusmestariksi (toim. huom. Hannu ei itse ollut kokouksessa paikalla). Toivottavasti pussit eivät tule tarpeeseen.

Bussin takaosassa keskustellaan ulkolämpötilasta. Pian selviää, että opintovastaavamme Valtteri unohti ottaa talvitakkinsa mukaan. "No, pitää säveltää".

11:02

Tunnelmaa keventää isäntäimme Foben katkera tilitys omasta ns. juontitaakasta, sekä hänen kevyt huomautuksensa Timolle ohjelmalappusen kirjoitusvirheestä: "MIKÄ VITUN KESKOVIKKO!?!"

Isännänkin hymy hyytyy melko pian: "Voi vittu, mul ei muuten oo hammasharjaa!". "No ei oo mullakaan" lisää Valtteri. Asia kuitataan kevyellä naurahuksella, "No, sit vaan haistaan pahalle!"

11:20

Pysähdys huoltoasema Linnatuulella. Mukavaa päästä jaloittelemaan. Toivottavasti kaikki vain löytävät ajoissa takaisin bussiin, kyseessä on nimittäin vain viiden minuutin tauko.

Noh, viisi minuuttia on venyvä käsite. Mieltä piristää kokis ja karkkipussi, aivan kuin ala-asteella.

12:20

Mamba pitäisi kieltää lailla, aivan kuten tunnin mittaiset soittolistatkin. Onneksi retken ensimmäinen yhteislaulu "Perverts of society" peittää alleen kaiken muun musiikin. Pian laulun jälkeen bussissa alkaa kaikua, Timon suureksi iloksi, ensimmäiset "joko ollaan perillä"-huudot.

Frasse kuittaa päänsärkyä valittavalle teekkarille: "Krapula on vain köyhien ihmisten tauti."

12:27

Kaikkien suureksi iloksi excursiomestari kuuluttaa, että olemme lähestymässä Tamrockia, jossa saamme kohta lounaan.

12:40

Timon joustavasta "kohta lounasta" käsitteestä johtuen Fobe varastaa shown itselleen ja nappaa bussin mikrofonin Timon kädestä. Fobe tenttaa Timolta, koska olemme oikeasti perillä. Si-vulauseessa hän mainitsee samalla muuttaman sanan (epäilyttävän) läheisestä suhteestaan Hannuun.

Bussi ajaa ohi oikean risteyksen, mutta tämä ei pahemmin viivytä enää matkaa.

12:45

Vihdoin Tamrockin portilla, tässähän alkaa olla nälkä. Virallisen ohjelman mukaan olemme tässä vaiheessa vain 45 minuuttia myöhässä... ainakin.

Lopulta saavumme sisään luentosaliin vain noin tunnin myöhässä. Pienen suunnitelmien uudelleenmuokkauksen ja nopean esitelmän jälkeen siirrymme heti ruokailemaan.

13:10

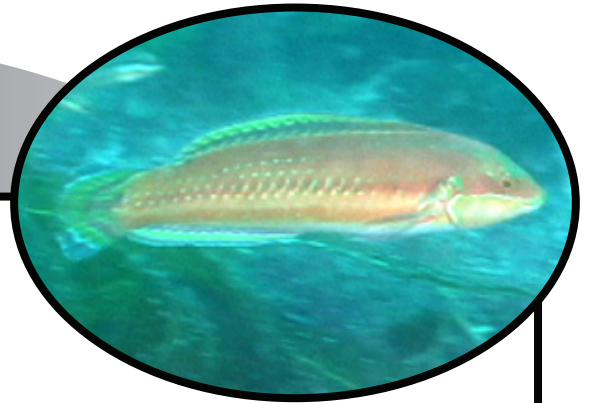
Ruokana perunamuusia ja pihviä. Tarjolla on myös mustaa makkaraa, jota puheenjohtajamme Marko nappaakin useamman kappaleen lautaselleen. Myös muutamat ulkomaalaiset uskaltavat kokeilemaan tätä Pirkanmaan erikoisuutta. 50 minuutin ruokailun jälkeen siirrymme seuraamaan esitelmää.

Jatkuu sivulla 12

VIIHDOSIVU 2

LUONTONURKKAUS

Teksti ja kuva: JLy

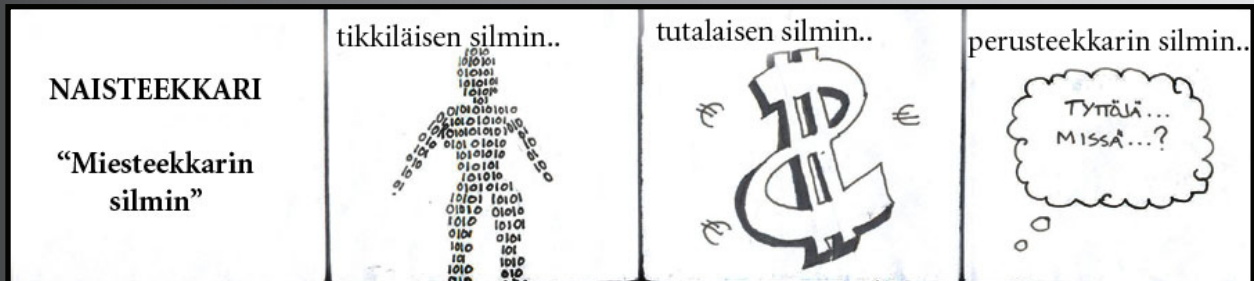
Esittelyssä:

Halichoeres bivittatus - Slippery dick

Halichoeres bivittatus (Slippery dick) kuuluu Labridae-sukuun. Lajia tavataan Pohjois-Carolinasta ja Bermudasta etelässä Brasiliaan ja lännessä Meksikonlahteen saakka. Laji viihtyy parhaiten kivi- ja koralliriutoilla ja hiekkapohjaisilla matalilla vesillä.

Ulkomuodoltaan kala on pitkä ja ohut. Suurimmillaan kala kasvaa 35 cm pitkäksi ja painaa 146 g. Lajia voidaan myös tavata akvaarioista ja sitä myydäänkin suhteellisen edulliseen hintaan: \$3.00 (Large) ja \$1.50 (Small). Ei muuta kuin akvaarioharrastuksen pariin...

Pilvi Hietanen

Vuorimiehen kanssa: Osa 1 Kotimaan pitkä

Markus Nuotto

Kiltahuoneella puheenaiheeksi nousee ISW. Vuorimies tarttuu innokkaasti tilaisuuteen. Hän kuitenkin pysähtyy pohtimaan vakavisuuttaan, onko järkevää juoda niin että vatsan limakalvot hajoavat.

Aiotko lähteä kotimaan pitkälle?
Pääset olemaan ihan lärveissä koko viikon.

Tottahan toki!

Heikkouden hetki on äkkiä ohi, sillä mitäpä vuorimies ei tekisi ilmaisen viinan takia.

Kotimaan pitkä koittaa...

WE ARE MINERS!

Hehän ovat kuin kaksi marjaa:

VIIHDESIIVU 1

Anagrammi Visailu osa2

1.
hurmaa asuvia
avara huimaus

2.
eräkämpän varjo

3.
kuvaston leila
vesa tunkiolla
kaivosten ulla
kovinta sellua
venus katoilla
kutiseva nolla
viaton kalleus

4.
kiinalainen auni
liian kauniainen
aikuinen liinaan

5.
ohjus-iisak
hui, kissoja
isku hajosi

Vastaukset sivulla 27

-JLly

Pilvi Hietanen

<p>MIESTEKKARI</p> <p>“Naisteekkarin silmin”</p>	<p>kemmalaisen silmin...</p> 	<p>tutalaisen silmin...</p> 	<p>perusteekkarin silmin...</p>
--	--	--	---

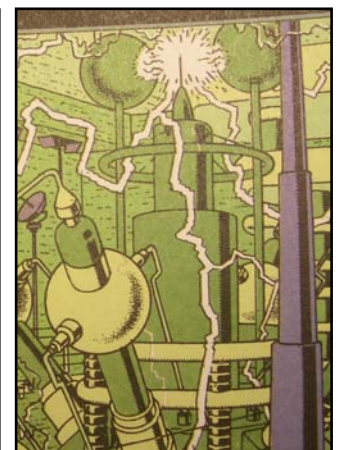
Vuorimiehen kanssa: Osa 2 Excursio

Markus Nuotto

Matkalla linja-autossa vallitsee railakas, mutta uuvuttava ilmapiiri. Opiskelijalaulut raikuvat ja kalja virtaa kuin viini.

Vaikka vuorimiestä kuinka väsyttäisi juhliminen, ei hänen huomionsa saa herpaantua edes tylsillä excursioilla.

Koska silloin saattaa olla ihmishenkiiä vaarassa.

14:45

Vihdoin esitelmä ohi, ohjema jatkuu tehdaskierroksella. Tyypillistä, oppaan puheesta ei kuule juuri mitään, mutta kierros on silti melko mielenkiintoinen.

16:30

Esitelmät jätetään vähemmälle, joten siirrymme yrityksen saunatilaan nauttimaan ruoasta ja erikois-oluista kuten "Commando Beer" ja "Driller Time Beer". Tunnelma paljon vapautuneempi. Osa siirtyy pelaamaan norjalaista juomapelia, jossa ei tunnu olevan juurikaan loogisia sääntöjä. Pääasia, että kaikki juovat kokoajan.

17:00

Tytöt ehtivät juuri saunoa, kun ilmoitetaan, että Tamrockissa ovat vesiputket hajonneet. Kunhan kaljaa riittää, niin kaikki ovat tyytyväisiä. Pian reippaat yhteislaulut nostattavat kaikkien mielialoja. Lohdutukseksi tarjotaan myös seisovaa pöytää, jossa on tarjolla hyvää ruokaa.

20:55

Lähtö on melko vaikeaa... niinkuin aina. Osa joukosta on jo bussissa, osa vielä kateissa... niinkuin aina. Noin kymmenen minuutin sekoilun jälkeen bussi lähtee liikkeelle. Sisällä on todella sekava ilmapiiri... mikä nyt ei sinänsä ole mikään yllätys. Suuntana on Tampereen Hervanta. Ei tästä näytä tulevan mitään järkevää, eihän belgialaisia saa hiljaiseksi kirveelläkään. Heillä on vuorossa varsin omaperäinen

opiskelijalaulu "Legionnaire", joka näköjään lauletaan marssien ilman housuja.

Fobe ja Miia valaisevat suomalaisia osallistujia piikkilistasta: "Jos ette tiedä kenen piikkiin juotte, niin juokaa Hannun piikkiin". Asia selvä.

21:24

Vaikka "Wild Rover" on jo laulettu illan aikana ainakin 6 kertaa, näin nopeasti laskien, se jaksaa silti nostattaa kyyneleet raavaiden mielihien silmiin. Joka kerta laulu vedetään suuremmalla tunteella.

21:28

Pientä epävarmuutta Tampereella. Oikeaa paikkaa ei tunnu löytyvän, mutta pienen harhailun jälkeen bussimme saapuu perille. Vuorossa nopea tavaroiden purku sekavasti keskelle autotietä. Timon nopea tilanteen haltuunotto säästää kuitenkin muut autoilijat liialta odottamiselta.

Kävelemme hotelli tornille, jossa odottaakin kova taistelu nukkumapaikoista. Kaikki vievät tavaransa nopeasti sisään, jotta voimme jatkaa illan ohjelmaa.

22:55

Saavumme veljesjärjestömme MIK:n kiltahuoneelle. Samat vanhat laulut, joita on jauhettu koko päivä, jatkuvat pitkin matkan. Kaikki ovat innoissaan. Kiltahuone on varsin viihtyisä, vaikka jotkut vuorimiehet kehaisevatkin Otaniemessä sijaitsevan oman kiltahuoneen olevan selvästi parempi!

Keskiviikko 8.2.2006

01:00

Paniikki! Omat kaljat loppuivat! Onneksi MIK:n tiloista löytyy runsaasti kaljaa, jota ulkomaalaiset voivat juoda kiltamme piikkiin. Meno jatkuu tasaisen sekavana pienen välikohtauksen jälkeenkin.

Illan aikana yllättäen suomalaisilta opiskelijoilta tuntuu olevan bilekunto kateissa, mikä nyt ei ole mitenkään moitittavaa.

Tällä hetkellä suomalaisista paikalla päätoimittajan lisäksi vain Valteri ja Jalasto. Toisaalta lähes kaikki muut suomalaiset viettävät iltaansa kantaen sammuneita (lue: Fobe ja Hannu) takaisin hotelli Torniin. Myös norjalaiset lähtivät melko aikaisessa vaiheessa iltaa, syynä kuulemma sairastuminen.

02:38

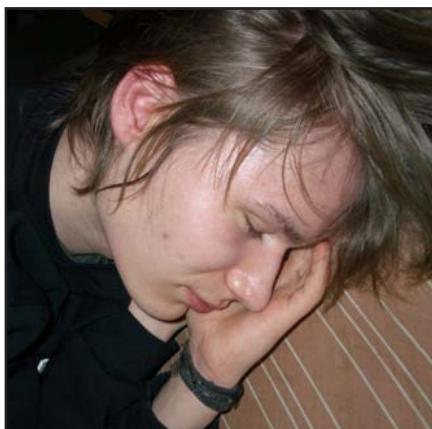
Monen ulkomaalaisen ilmeistä päätellen, voisi tehdä lähtöä. Viimeinenkin ulkomaalainen löytyy pienen etsinnän jälkeen ja lähdemme yhdessä matkaa kohti nukkumispaikkaa. Kiitämme ystävällisiä isäntiämme ja toivotamme heidät tervetulleiksi Otaniemeen koska tahansa. Päätoimittajan kantoon päätyy melkoinen kasa “unohtuneita” tavaroita, joista suuri osa (mm. teekkarilakki, ulkotakki) ovat Hannun.

03:06

Vaikka jollain olisikin silmät kiinni, niin ei kukaan voi nukkua tässä metelissä. Pitkin yötä tehdyt erittäin sekavat “lauluherätykset” pitävät huolen jokaisen huonosta unensaannista. Päätoimittaja itse kaivaa taskustaan korvatulpat ja siirtyy vähitellen nukkumaan.

09:00

Herätys! Kaikki ovat huonosti levänneen näköisiä. Mutta mitäpä siitä, laulu jatkuu heti kun porukka pääsee ylös. Ilmapiiiri on rennon hauska. Hannulla on suuria ongelmia heräämisen kanssa, joten Timo näppäränä miehenä kiinnittää hänet käsiraudoista kerrossängyn yläsänkyyn kiinni roikkumaan. Siitä se päivä lähtee käyntiin!

9:50

Bussin lastausta. Kaikki ovat oikeastaan yllättävänkin virkeitä, jos nyt muutamaa poikkeusta ei oteta huomioon. Ulkona tuntuu olevan selvästi lämpimämpää kuin eilen. Lunta sataa hieman. Bussissa Hannu saa itselleen uuden vaihteen päälle: “Marko, tuo se vitun gini jo!”. Tarjolla on siis aamun tasoittava, vaihtoehtona kalja tai gin.

10:00

Bussi lähtee kuin ihmeen kaupalla ajoissa! Pisteet Timolle. Toisaalta bussin lastaus sujuikin ihmeen sutjakkaasti. Nyt vuorossa aamun pelastava aamupala, sekä uusi oksennuspussien jakokierros.

10:10

Keskustelu vilkastuu samalla kun syömme aamiaista. “Mitä jos ottais vaan makuupussin ja menis tohon lattialle nukkumaan?” Hannu pohtii ääneen. Olo paranee entisestään, kun on saanut syötyä ruisleipää ja mandariinia.

Ohittaessamme Särkänniemen Hannu käy 10 minuutin mittaisen filosofisen monologin siitä, kenen paska haisee bussissa.

10:42

Keskustelu samasta aiheesta jatkuu vieläkin, tällä kertaa myös Fobe tuo oman mielipiteensä esiin. Osa väsyneistä taistelijoista nukkuu bussissa. Vähitellen keskustelu jumittuu akselille jääkiekko, pahat hajut ja nainti. Kuinka miehekästä!

10:51

Pysähtyminen tankkaamaan keskeyttää hetkeksi Foben ja Hannun dialogin, joka on säilynyt samoilla linjoilla lähes koko aamun. Hannu näyttää oksennusmestarin esimerkkiä ja käy heittävässä täyden oksennuspussin ulos. Tauko on noin tupakanmittainen.

10:57

Tupakoitsijat palaavat takaisin bussiin ja matka jatkuu, aivan kuten Foben ja Hannun kiivas keskustelun. Miehet pohtivat, pitäisikö ryypääminen jo aloittaa. He päätyvät tulokseen kyllä, ja niinpä Hannu sekoittaa itselleen drinkin mehusta ja viinasta. “Vittu, viina ja nikotiini on joka pojan vitamiini” Frasse muistuttaa takapenkiltä.

**“Vittu, viina
ja nikotiini on
joka pojan
vitamiini.”**

ISW:n Tähti

Kuka sanoi että maantieto on tylsää?

Tässä hauska ja informatiivinen peli koko perheelle! Kaikki mitä tarvitset on muutaman pelimerkin ja nopan. Keräydy ystäväsi kanssa pelin ääreen ja aloita peli missä ja milloin tahansa. Huomaat, että Suomen maantiedon opiskeleminen on paitsi hauskaa, myös erittäin addiktiivista! Pelissä tarvittavat merkit ja noppaohjeet löydät lehden takakan-
nesta.

Tarina tähän mennessä:

Huhuh! ISW on ohi ja kansainväliset opiskelijat suuntaavat kotimaihinsa. Yllättäen lentokentällä huomaat, että yhden ulkomaalaisen passi on kateissa. Unohtuiko se Rovaniemellä ravintolan pöydälle, vai putosiko se taskusta, kun juoksitte tappajapingviinejä pakoon Lappeenrannassa? Helvetti, eihän tässä muista edes mikä viikonpäivä tänään on. Kerää ryhmä opiskelijoita ja löydä passi ennenkuin lentokone lähtee. Mutta ole varovainen, sillä matka on täynnä vaaroja.

Säännöt:

Jos tämä on ensimmäinen pelisi, leikkaa lehden takakanasta löytyvät pelimerkit irti. Sekoita merkit kuvapuoli alaspäin ja aseta yksi merkki jokaiseen kaupunkiin paitsi Helsinkiin, Espooseen ja Turkuun.

Jokainen pelaaja valitsee henkilökohtaisen pelinappulan itselleen, pullonkorkki käy erittäin hyvin. Kartalla olevat suuret pisteet ovat kaupunkeja ja pienet ovat välietappeja. Pelin alussa jokainen pelaaja asettaa pelinappulansa joko Helsinkiin, Espooseen tai Turkuun. Pelaaja joka valitsee aloituspaikakseen Turun, häviää pelin ja joutuu poistumaan.

Kaikista kännisin pelaaja aloittaa pelin (**Huom!** Jos kännisin pelaaja on jo sammunut, pelikokemus saattaa kärsiä). Jokaisella vuorolla pelaaja heittää noppaa ja siirtää pelinappulaansa silmäluvun verran. Lisäksi, jos lukema on 1 pelaaja joutuu juomaan yhden annoksen, tai jos lukema on 6 joutuvat kaikki juomaan yhden annoksen (ks. vaikeustasot).

Tapahumat:

Tappajapingviinit: Juokse henkesi edestä! Kaupunki on täynnä tappajapingviinejä. Pelaajan täytyy juoda yksi annos rohkaisuksi.

Jääkarhuja: Näyttele sammunutta, juo pullo tyhjäksi!

Vihaisia susia: Sinun täytyy lepyttää vihaiset sudet. Tarjoa kierros kaikille muille pelaajille.

Passi: Onneksi olkoon löysit passin! Juhlita tapahtumaa juomalla kaksi annosta.

Teekkareita: Kaikien täytyy juoda pohjaan asti.

Rovaniemi

Kemi

Kun pelaaja saapuu ensimmäisenä johonkin kaupungeista, kääntää hän kaupungin päällä olevan merkin ja suorittaa merkkiä vastaavan toiminnon. Kun toiminto on tehty, siirtyy vuoro seuraavalle pelaajalle. Lisäksi ensimmäinen pelaaja, joka saapuu Rovaniemelle saa juoda shotin vodkaa.

Jos pelaaja löytää passin voivat muut pelaajat varastaa sen pääsemällä omalla pelinappulallaan samaan ruutuun. Pelin voittaa pelaaja, joka saa ensimmäisenä vietyä passin Helsinkiin tai Espooseen. Voittaja saa juoda yhden annoksen kaikkien muiden pelaajien pullosta.

Pelissä on neljä vaikeustasoa:

Helppo: 1 annos on yksi sormi kaljaa

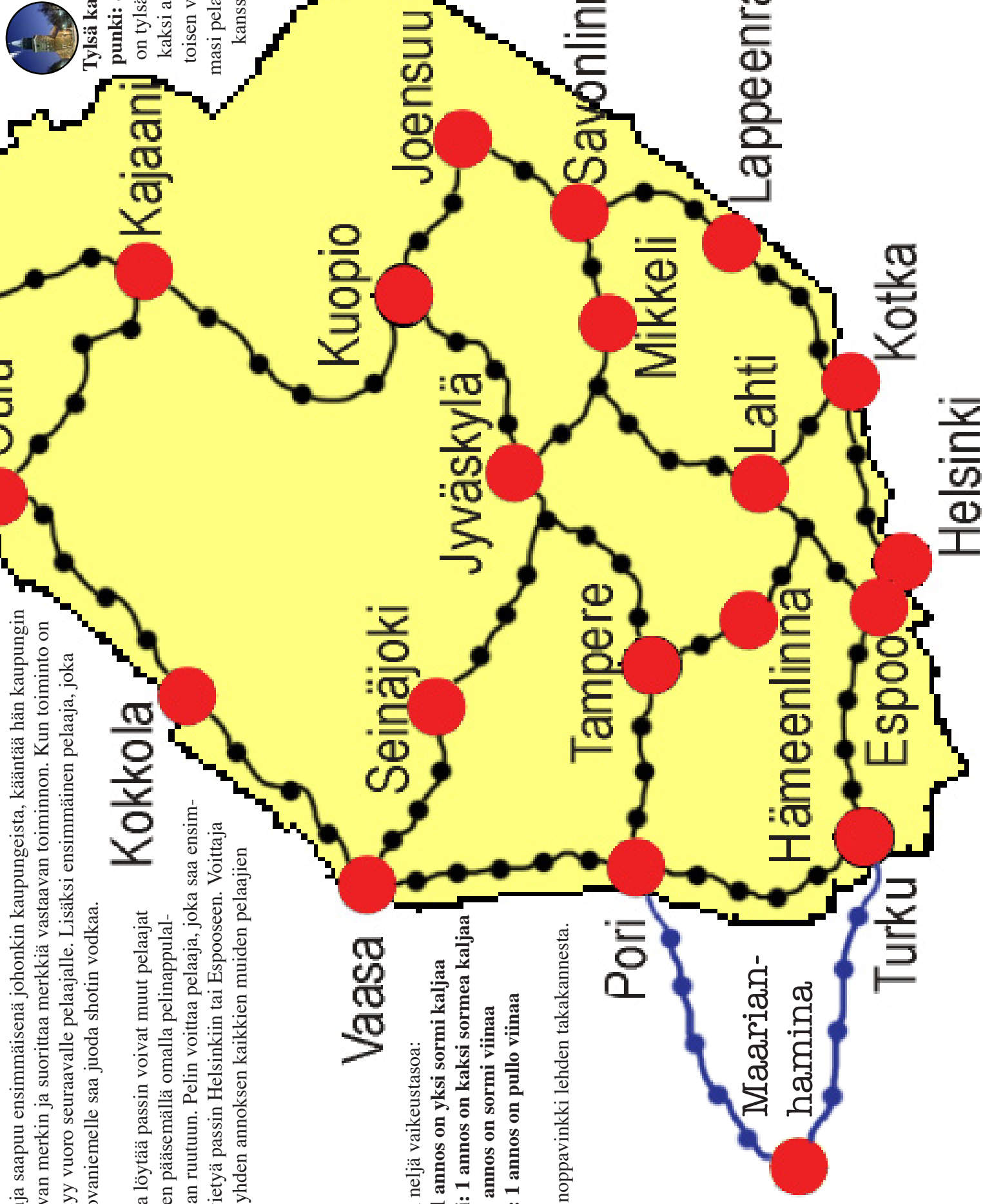
Normaali: 1 annos on kaksi sormea kaljaa

Vaikea: 1 annos on sormi viinaa

Teekkari: 1 annos on pullo viinaa

Ks. myös noppavinkki lehden takakannesta.

**Tylyä kau-
punki:** Sinulla on tylyää. Juo kaksi annosta toisen valitsemasi pelaajan kanssa.

11:03

“BUSSISSAHAN EI NUKUTA!” Niinpä niin... puolet matkajista ovat iloisesti unessa. No kaipa sitä täytyy hieman kerätä voimia ennen excursiota.

11:15

10 minuutin tauko huoltoasemalla, jossa on HESBURGER. Monet ryntäävät suoraan tilaamaan hampurilaisaterioita. Ne joille ei kiinteä ruoka mene alas, tyytyvät pelkkään kahviin varsin idyllisessä huoltoasemakahvilassa. Sekavan näköinen joukko herättää asemalla laajaa ihmetystä.

11:32

“Kymmenen minuutin” tauko päättyy ja matka jatkuu. Olo on hieman virkeämpi huoltoasemalla nautitun kahvin johdosta. Bussissa mukava hampurilaisen tuoksu. Ainakin saksalaiset näyttävät nauttivan aterioistaan. Ei väliä vaikka kohta olisikin lounas, pari hampurilaista mahtuu aina!

Hannun muutaman kymmenen sekunnin mittainen sarjaröyhtäily herättää bussissa suurta hilpeyttä.

11:56

Bussissa on rauhallista, kun lähestymme Harjavaltaa. “Voi vittu, ollaanko me jo perillä?” Hannu ihmettelee. “Joo”, “Voi vittu, just kun mä pääsin nukkumaan”.

Timo pyytää kaikkia skarppaamaan, jotta emme näyttäisi krapulaisilta. Astumme ulos bussista ja siirrymme New Bolidenin ruokailutilaan nauttimaan pöydän antimista.

12:10

New Boliden tarjoaa meille lihamureketta ja perunoita. Myös tarjolla olleet salaatti ja vesimelonit tulivat monelle tarpeeseen.

13:00

Ruokailun päättyessä on ohjelmassa kalvosulkeiset. Onneksi salissa on sentään kahvia tarjolla. Pikkuhiljaa päivä lähtee käyntiin. Esitelmien pitäjillä on erittäin rento ja ymmärtävä ote. Turhat löpinät jätetään vähemmälle ja vieraita kehotetaan ottamaan paljon kahvia.

13:40

Tässähän tämä menee mukavasti. Esitelmää kesti vain 40 minuuttia. Kaikki kestivät loppuun asti, paitsi Hannu. Menemme sovittamaan turvavarusteita, jonka jälkeen siirrymme bussiin, joka kuljettaa meidät tehdasalueelle. Vain Fobe ja Hannu jäivät pois ryhmästä, koska he ovat niinsanotusti heikossa hapessa.

13:50

Tehdaskierrosta varten piti pukea kypärä ja takki. Koko kierros tiivistyi nopeaan pyörähtämiseen valvomossa, josta pystyi pleksilasin läpi melkein näkemään sulaa metallia. No ainakaan turhia riskejä ei täällä oteta.

14:00

Takaisin ruokalassa, tällä kertaa tarjolla on sämpylöitä ja kahvia. New Boliden sai kaikki sympatiat puolelleen. Ei turhia puheita tai esitelmiä. Paljon ruokaa ja kaljaa.

Fobe ja Hannu kertoivat innoissaan sillä aikaa pitäneensä seuraa

New Bolidenin ruotsalaiselle isännälle laulamalle hänelle koko kuluneen ajan “Mats Sundin är homosexual...”. Hannu tiivistää retken yhteen lauseeseen: “Vitun hyvä excu!”

Timo pyytää kaikkia skarppaamaan

16:00

Lauloimme illan isännille ja emännälle kiitoslaulut, sekä jaoimme lahjat. Siirryimme bussiin kantaen New Bolidenin lahjoittamia kaljoja ja siidereitä. Koko excursio meni lähinnä ihmetellessä, miten Hannu voi haista niin pahalta.

Bussiin ja suunta kohti Vaasaa. Rauhallinen tunnelma, rento meininki ja muutama yhteislaulu, siinä se.

16:34

Pori... niin, ei muuta sanottavaa.

16:38

Pysähdys Porin Euromarketin Alkossa hakemassa lisää juotavaa. Tauon aikana monet ulkomaalaiset eivät jostain syystä muista, että bussissakin on vessa, vaan juoksevat parkkialueen laitaan kusemaan pakkasessa. Makunsa kullakin. Kymmenen minuutin kuluttua matka jatkuu "Wild Roverin" sävelin.

17:16

Opiskelijalaulut vaihtuvat populaarimusiikkiin. Belgialaisten laulama Eye of the Tiger saa suurta suosiota. Monet bussin takaosassa nukkuvat.

17:25

Juuri kun luuli, että on kuullut "Perverts of Society" tarpeeksi monta kertaa, lauletaan se vielä uudestaan. Samalla radiosta kajahtaa **"Mikäs päivä tänään on, maanantai vai tiistai?"** Celine Dionia (yllätys, yllätys). Syntyy mielenkiintoisen dilemma: kuunnellakko radio Novaa vai puhkilaulettuja opiskelijalauluja...

18:17

10 minuutin tauko huoltoasemalla. Melkein kaikki käyvät ulkona jalottelemassa. Ulkona -9 astetta ja pimeää. Sijainti jossain Vaasan ja Porin välissä. Tarkempi tarkastelu paljastaa sijainniksemme Närpiön... Enpä ole ennen ollut Närpiössä. No samalta se näyttää kuin muukin Suomi.

Jatkamme matkaa hieman venähtäneen tauon jälkeen. Monet kävivät pikaisilla ostoksilla ja syöivät nyt eväitään.

18:54

Lisää yhteislaulua. Belgialaisten johdolla lauletaan "We are the Champions" ja "We Will Rock You". Taas keskustellaan pahasta hajusta. "Jos mä haisen pahalle, niin ei sitä mulle tarvii kokoajan sanoa", Hannu selventää muille. Bussissa on selvästi virkeämpi ilmapiiri, lieneekö tauko piristänyt?

19:00

Lisää Beatlesia, nyt vuorossa "Help". Pian laulu menee sekavaksi eri pienryhmien laulaessa eri lauluja kilpaa. No, päihittää koska tahansa Novalla soivan Hectorin. Lauluissa menossa mm. "YMCA", sekä "In the Navy".

Saksalaiset keskittyvät bussin takaosassa kaljan juomiseen. Samalla he huomauttavat siiderin olevan "pussy-beeriä".

19:08

Laulujen kakofonia menee kokoajan vain pahemmaksi. Hannun soololaulu "Bicycle" on vähintäänkin mielenkiintoinen. Laulun jälkeen Hannu pohtii ääneen, kuinka kauan olemme jo tehneet matkaa: "Mikäs päivä tänään on, maanantai vai tiistai?" "Tänään on keskiviikko" "Vitun jees! Ollaan jo yli puolenvälin".

19:14

Päivän epistola tuntuu todellakin olevan Hannun paha haju. Tähän saattaa myös vaikuttaa se, ettemme eilen päässeet peseytymään koko päivänä. Monet toivoisivat pääsevänsä jo pian saunaan. Paha haju ei ilmeisesti haittaa liikaa, sillä bussin käytävällä jotkut tanssivat hitaita Hanna Pakarisen tahtiin.

19:33

Vaasa... no eipä tästäkään paljoa sanottavaa... Bussi kääntyy muutamaan otteeseen risteyksistä väärin, mikä hidastaa hieman matkaamme. Eipä hätää, kaljaa rittää.

19:41

Löytyihän se oikea paikka vihdoin. Nopea tavaroiden purku ja siirtyminen sisätiloihin. Mielenkiintoinen paikka tuo työväentalo. Kaikilla iloinen mieli.

"Jos mä haisen pahalle, niin ei sitä mulle tarvii kokoajan sanoa."

20:20

Sauna valmis, tytöt menevät ensin. Muilla toimii sillä aikaa viihdykkeenä kalja. Puhe kääntyy tulevaan ruokailuun. Tarkoituksena on tilata pitsaa. Tässä syntyy lieviä ongelmia käteisen vähyiden vuoksi. Lopulta ongelma ratkaistaan tilaamalla lasku killalle Otaniemeen.

21:12

Saunomista ja pitsojen odottelua. Hannu tulee saunasta "suihkunraikkaana" ja huomauttaa hyvällä omatunnolla nyt vuorostaan Markolle, että tämä haisee pahalle.

21:37

Pitsat saapuvat ja kaikki ovat innoissaan. Tässä olikin jo kova nälkä. Valintana on pepperoni- tai tropicanapitsa. Kaikki syövät hartaasti vatsansa täyteen. Marko yrittää kovassa humalassa lisätä kunnolla oreganoa joka pitsaan, kunnes joku huomauttaa, että liika on liikaa.

22:00

Kerhotilan pingispöydän pallo löytyi, joten pingistä pelataan innokkaasti. Monet lepäilevät hieman aterian jälkeen.

24:00

Valot sammutetaan ja suomalaiset laulavat teekkarihymnin. Marko harmittelee, ettei tätä oltu päästy laulamaan aikaisemmin matkan aikana.

Torstai 9.2.2006**00:10**

Ilta jatkuu yhteislauuilla, kaikilla tuntuu olevan erittäin hauskaa. Vain saksalaiset ovat omassa porukassa hihittelemässä omille vitseilleen... Hieman erikoinen huumorintaju noilla saksalaisilla.

01:28

Marko kerää raadin kokoon ja johtaa joukon alakerran WC tiloihin pitämään hyvin epävirallista hätäkokousta. Kokouksen aiheena excursiomes-tarin väkivallankäyttö. Kokous on varsin kiivas ja kovaääninen, mutta lopulta päästään johtopäätökseen: Timo ei saa nuolla Janican varpaita.

01:40

Tuskin kokous on ehtinyt päättyä, kun Timo rikkoo jo raadin päätöstä. Pian toinen saksalaisista saa kaikien huomion, kun hän esittää kerhotilan lavalla ilman paitaa "Schnappi, das kleine krokodil"-laulun. Esitys saa raikuvat aplodit.

Valot sammutetaan ja suomalaiset laulavat teekkarihymnin.

01:50

Fobe varastaa show'n itselleen ja örveltää lavalla. Monet ottavat kollektiivisesti osaa örvellykseen. Pian Fobe ja Hannu esittävät lavalla performanssin, sekä kertovat julkisesti kaikille olevansa toistensa rakastajia.

Lisää yhteislaujuja Foben ja Hannun johdolla. On mielenkiintoista kuinka noin 10 kertaa tunnin sisään laulettu laulu jaksaa innostaa vieläkin niin paljon.

02:10

"We Are Miners" kajahtaa jo ties kuinka monennen kerran. Tällä kertaa vuorossa on noin 10 lennosta keksittyä vaihtelevalla menestyksellä toimivaa säettä. Yritys on kova, mutta niin ovat promilletkin. Laulu tuntuu kestävän ikuisesti.

Yritys on kova, mutta niin ovat promilletkin.

02:42

Meno sekavaa ja hajaantunutta. Kakki ovat jakautuneet pienempiin ryhmiin. Monet näyttävät tylsistyneiltä. Silti porukassa olevat energiset henkilöt pitävät tunnelmaa yllä. Fobe kaataa täyden kaljatölkin Timon päälle... muut siivoavat.

03:05

Näyttää siltä, ettei täällä valvotakaan koko yötä. Patjoja kärrätään jo lattialle. Samaan aikaan baaritiskin luona ihmetellään piikkilistaa: "Emmä nyt vittu kahksaa oo juonu!" ...Eleistä päätellen voisi väittää jotain muuta. Listaan päätetään lisätä muutamia rasteja ihan vain varmuuden vuoksi. Fobe on sammunut alakertaan.

Valteri katselee piikkilistaa ja toteaa kunnioittavasti Markolle, että tämä on puheenjohtajan elkein jo juonut yksitoista kaljaa (toim. huom. Markolle lisättiin 7 rastia salaa). Marko poistuu myhäillen paikalta.

Valteri kysyy, miksi päätoimittaja on niin möksy? Ehkä päätoimittajalla ei ole tarpeeksi rasteja piikkilistassa. Mene ja tiedä.

03:25

Ensimmäiset nukkuvat jo... tai ainakin yrittävät nukkua. Korvatulpat varmaan auttaisivat asiaa.

09:00

Kipakka herätys ja nopea siivous. Monilla on hyvin suuria vaikeuksia herätä. Kestää monta minuuttia, että Hannu saadaan pystyasentoon tärisemään pöydän ääreen. Fobella on suuria vaikeuksia tehdä sikajuomaa, joten päätoimittaja auttaa. Fobelta lipsahtaa kaksi sikajuoman salaista ainesosaa: vesi, sekä isännän alkoholipitoinen kusi.

10:00

Kaikki näyttää melko hyvältä. Löytötavarat saadaan oikeille omistajille. Marko hyökkää heti busiin nukkumaan makuupussin alle. Unta ei riitä kauaa, sillä muutamat ulkomaalaiset huomaavat piiloutumisyriksen ja alkavat laulaa kovaäänisesti.

Bussi lähtee vain hieman myöhässä. "Tavoitteena on, ettei tänään päästä exculle" Fobe uhoaa. Suuntana New Boliden Kokkola.

Melkein heti lähdön jälkeen on vuorossa taas päivän pelastava aamiainen, jonka emäntämme Miia tarjoilee hymyillen. "Vittu kun on hidas palvelu!" takapenkiltä todetaan.

10:17

Päivän ensimmäinen "Perverts of Society" lauletaan. Laulun jälkeen bussissa on melko hiljaista suuri osa nukkuu krapulaansa pois.

10:37

Aamun huumoripläjäyksen tarjoaa jo kaikille tutuksi tullut parivaljakko. Fobe soittaa Hannulle, joka istuu viereisellä penkillä. Molemmat pitävät hauskaa yllättävän pitkään tällä tavalla.

11:37

Pieni pysähtyminen Prisman pihalla Kokkolassa. Raadin jäsenet käyvät ostamassa eväitä junamatkaa varten. Lähtö viivästyy hieman Foben takia.

12:07

New Boliden Kokkola. Ulkona -7 astetta ja lunta sataa vähän. Paikallinen isäntä astuu portilla bussiin sisään ja päivittelee kovaan ääneen bussin pahaa hajua.

Fobelta lipsahtaa kaksi sikajuoman salaista ainesosaa 12:20

Helmiä sioille: kunnan pihviä krapulaisille teekkareille. Fobelle riittää kourallinen kirsikkatomaatteja. "Mä olen vain valvoja. En mä aio puuttua mihinkään heidän tekemisiinsä." Frasse selittää New Bolidenin väelle.

13:07

Lisää kalvosulkeisia. Onneksi täälläkin saa juoda kahvia samalla. Aiheutuu pieni keskustelu siitä, mitä asioita pitäisi käydä esitelmässä läpi, sillä kalvot näyttävät täsmälleen samoilta kuin New Bolidenin Harjavallan tehtailla. Frasse huomauttaa kuitenkin, että kyllä kannattaa kaikki käydä läpi uudestaan, sillä eihän juuri kukaan muista mitä eilen sanottiin.

Kahden kahvikupin jälkeen on melko pirteä olo. Fobella ei tosin näytä menevän kovin lujaa.

13:40

Fobe ei kestä loppuun asti, vaan joutuu poistumaan luentosalista. Pian Hannu liittyy hänen seuraansa. Puolen tunnin päästä miehet keräävät kuitenkin rohkeutensa ja palaavat takaisin saliin.

14:25

Esitelmä loppuu ja siirrymme tehdaskierrokselle, joka osoittautuu todella mielenkiintoiseksi, vaikka koko tehtaassa haiseekin vahvasti kemikaalit. Fobe ja Hannu eivät taaskaan osallistu kierrokselle.

16:15

Siirrymme bussiin suuntana jatkopaikka, eli hotelli Aarian yläkerran saunatila.

16:45

Saunatila on erittäin hieno. Erittäin hyvä lopetus retkelle. Tunnelma on katossa. Yhteislaulua ison pöydän ääressä.

Tytöt menevät saunaan ja ruoka saapuu. Nakkeja, lihapullia, valkosipulipatonkia ja perunasalaattia. Ruoka on erinomaista.

Sikajuomaa kaikille!

17:45

Päätoimittajaa alkaa todella syödä muistiinpanojen tekeminen. Niinpä hän päättää siirtyä saunaan. Saunatilassa raikuvat yhteislaulut. Vieläkin monia jaksaa innostaa samat vanhat laulut.

19:31

Saunan jälkeen rento olo. Osa katsoo televisiota. Tupakkahuoneessa on käynnissä varsin maailmanpoliittista keskustelua.

20:00

Laulamme isännille, sekä annamme heille lahjat kiitokseksi hienosta illasta. Siirrymme hotellin aularavintolaan syömään. Ravintola on erittäin viihtyisä, tarjolla on pihviä.

22:45

Siirrymme hotellin aulabaariin jatkoille. Vielä vähän aikaa juoda New Bolidenin laskuun. Baarissa lisätään soivan musiikin äänenvoimakkuutta, kun opiskelijaryhmämme aloittaa äänekkään laulamisen. Jostain syystä baarin väki näyttää vähenevän. Tosin portsarit kehaisevat meidän olevan paras porukka pitkään aikaan.

23:45

Bussi saapuu hotellin eteen ja kaikki kömpivät sisään laulun säestyksellä. Illasta jää varmasti erittäin hyvä mieli jokaiselle. Pian bussi lähtee kohti Kokkolan juna-asemaa.

Perjantai 10.2.2006**00:12**

Puramme tavarat asemalle ja odottelemme junaa. Monet jäävät vielä kiittelemään reipasta bussikusiamme, joka jaksoi hienosti kuljettaa meitä koko matkan.

00:35

Juna saapuu asemalle, vuorossa nopea lastaus, sillä aikaa ei ole paljon. Kahden minuutin kuluttua juna nytkähtää liikkeelle. Monet suomalaiset katsovat huolestuneena ulos ikkunasta, siltä varalta että joku olisi jäänyt laiturille. Onneksi kaikki saatiin hyvin sisään. Sikajuomaa kaikille!

01:50

Kokous junan vessassa. Pieneen vessakoppiin ahtautuu 9 raadin jäsentä. Ilma on varsin vähähappista ja lämmintä kopin sisällä.

02:40

Huolellisen keskustelun ja avautumisen jälkeen kokous saadaan päätökseen. Junanvaunussa varsin railakas meininki. Helposti huomaa, että retki on loppumaisillaan.

07:00

Helsinki, matkamme päätepiste. Kaikki ulos junasta. Laiturialueella melkoinen sählinki. Monet töihin lähtevät aamujunan käyttäjät katsovat pitkään tätä sekavaa, mutta iloista porukkaa. Lastaamme tavarat bussiin ja lähdemme kohti Otaniemeä. Nyt lepäämään ennen GMB:tä. Kiitokset kaikille hyvästä seurasta!

GREAT MINERS' BALL

Kun kotimaanpitkä oli loppusuoralla allekirjoittaneet ja muutama muu valmistautuivat ottamaan pitkälaiset vastaan. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan oli hauska herätä aikaisin aamulla, kun odotettavissa oli pitkälaisten paluu Otaniemeen aamupalalle. Killan emäntä ilmoitti meille kyllä ajoissa, hyvinkin ajoissa, että porukka oli saapunut Helsinkiin. Tosin aikataulun pettämisestä päätellen pitkälaisten siirtymisestä junasta bussiin muodostui ilmeisesti ”mission nearly impossible”.

Kun porukka sitten kuitenkin vähitellen alkoi valua kohti Rantsua, ensimmäisten sisään tulijoiden huolena oli oluen saatavuus, jota pitkälaisilla oli kuitenkin mukana kaikkein kärsivimpiä varten. Isäntä itse saapui paikalle hyvin pahalta haisten, tai pikemminkin löyhkäten, minkä hän ystävällisesti todisti halaamalla kaikkia keittiössä olleita.

Koko muukin porukka oli kyllä hiukan heikon tai väsyneen näköistä, vaikka eivät aivan yhtä pahalle haisseetkaan. Aamun hauskuutuksesta vastasi norjalainen vieraamme, jonka päätös lähteä pilkkimään aiheutti varmasti huvitusta meidän lisäksi myös jäällä olleille pilkkijöille.

Siistiytynyt porukka saapui GMB:hen alkuillasta tyylikkäänä, mutta edelleen kenties hiukan väsyneinä. Sähläystä riitti keittiön puolella sen verran, että snapsilasit olivat hetken hukassa, paperipula meinasi iskeä ja pöytäliina unohtui raadin pöydästä kokonaan. Hups.

Kun thanks giving alkoi seurasivat muut vierestä raadin urhoollista suoritusta. Pieniä errora ilmeisesti kuitenkin pääsi sattumaan; tieto snapsilasien löytymisestä ei ollut saavuttanut hollantilaisia, jotka päättivät tarjota juomia kengistään. Jälkikommentit tarjoomuksista kiteytyivät fuksiylikersantin toteamukseen siitä, että huolimatta ulkkareiden juomista kossu oli silti pahinta. Juomisen lisäksi monikulttuurisen illan aikana puhuttiin ja opittiin monia kieliä, joista nopeimmin sisäistettäväksi osoittautui norja.

Kaiken kaikkiaan illasta selvittiin kunnialla ja kaikki hoitivat velvollisuutensa kiitettävällä omistautumisella. Illan pahin nakkina napsahti killan puheenjohtajalle, jonka rankkoihin velvollisuuksiin kuului muun muassa seinien pystyssä pitäminen. Onnistunut ilta, kiitos kaikille!

Leena ja Kaisa

Nicolas Douillez

Greetings From Belgium

Nicolas Delvosalle

Dear Crazy Finns,

During the ISW Helsinki, Markus "the half French guy" asked us to write a little something about the Monsters' view on it, so here it is.

First of all, what a great week it was, so much fun, so many great people. We really appreciated your invitation and your reception. But Markus asked us our view, not greetings...

At first view, there are no differences with ISW Mons, just lot of fun, lot of beers, and lot of drunken people. The first surprise for us was the sauna: having our first sauna naked next to one of your professors... a little bit disturbing. Ice hole swimming was also a great experience... a little bit chilly (What the Fuck, where are my balls???) but really refreshing.

The second view is to your country: firstly, it's fucking cold, secondly, it's little bit boring: the landscape is white, with trees... that's all folk, you saw Finland... Okay, it was great.

And what about parties?? Gosh, they were so great, with this great Finnish music (can't understand anything, sorry) and Finnish beers. A thing that Belgians do not have to teach to the Finns is how to party... Cocooning parties and dancing parties, you can do everything when night has fallen and we always had a great time in your company.

But one thing that you have to learn is making food... It was not disgusting, not at all, but please; learn a little bit European gastronomy. A little steak with some (good) French fries that will please your future Monsters.

To finish this little article, once again, we thank you for everything; it was surely our best week of our life.

Oh, we almost forgot to talk about the companies we visited. All you have to do is ask middle Ville, he will explain you everything about that.

Douil & Delva

The Sleeping and The Devil Monsters

How to make good French fries (called Belgian Fries when they are really good) :

- 1°) Peel and clean potatoes
 - 2°) Cut them in 1 cm large sticks
 - 3°) Put sticks in cold water and dry them in a towel
 - 4°) Warm the oil to 160-170 °C and put sticks in it (not before the oil is at good temperature)
 - 5°) When the first stick go up to surface, wait one minute, take them out and dry them (usually 6-7 minutes)
 - 6°) Warm the oil to 180-190°C, and put sticks again
 - 7°) Take them out when fries are gilded and crusty (if they are brown, you let them too long) (usually 3-4 minutes)
 - 8°) Normally, they are so good
- Little advice : use beef oil, it's better ;)
Don't cook too many fries during the first cook, they must 'swim' easily in the oil

Kuvat ja teksti: Jani Jansson

PROJECT OIKEAT SITSIT

(eli mitä kaikkea voi järjestää kun raatilaiset ovat poissa)

Oikeat sitsit saivat alkunsa Alantien Jussin pimeässä mielessä jonain syksyisenä iltana. Hetken ideaa jalostettuaan ja varovasti kannatusta tunnusteltuaan, päätti Jussi tuoda neronleimauksensa kaapista ulos. Kuten niin monta kertaa ennenkin, tehtiin isot päätökset vanhojen kiltta-aktiivien keskuudessa raatilaisten jäädessä näiden periksi antamattomien narisijoiden sätkynukeiksi ja päätös sitsien järjestämisestä runnottiin läpi.

Idea Oikeiden sitsien takana oli tuoda alkukevään juhlarintaman hiljaiseloon vähän ryminää. Tietenkään ei haitannut että killaltamme puuttuivat siistit, salonkikelpoiset sitsit joihin olisivat tervetulleita myös vanhemman ikäpolven tieteenharjoittajat. Yleensä juuri tälle kohderyhmälle suunnatut sitsit sisältävät paljon juomista ja vähemmän ruokaa. Nyt tarkoituksena oli tehdä juuri päinvastoin: vähentää känniördäämistä ja tarjota vastineeksi kunnon ruokaa ja tunnelmallista menoa.

Eihän se loppujen lopuksi kuitenkaan ihan niin mennyt: alkoholia virtasi pulloista laseihin ja laseista juhlakansan kurkkuihin kaiken kaikkiaan sen verran että vaikutus näkyi ja kuului juhlatilassa. Sitsi-illan siistit yksityiskohdat ovat varmasti monelta hämärän peitossa, missä ne myös pidettäköön. Kaikilla tuntui olevan mukavaa, ruoka oli hyvää ja juhlakansan kiitokset raikuivat Otaniemen yössä. Toivottavasti kannustimme esimerkillämme muitakin kuin raatilaisia näkemään hieman vaivaa kiltamme tapahtumien eteen; vaivannäköne palkitaan kyllä.

Mitä syötiin?

Alkuruoka: parsakeitto

Pääruoka: nautan ulkofile ja pinaattiperunamuusia yrttikastikkeella

Jälkiruoka: cornish pasty

Kuka järjesti?

Joukko Vuorimieskillan vanhoja partoja.

Mitä juotiin?

Alkumalja: lasi kuohuviiniä

Snapsi: Koskenkorva

Viini: Joku punainen tai valkoinen

2. snapsi: Genever

Avec: yhden tähden Jallu tai kermalikööri

Ketkä osallistuivat?

34 hyväkäytöksistä kiltalaista.

Missä järjestettiin?

Otakaari 20 Iso puoli

Wuorikautisten keittiössä:

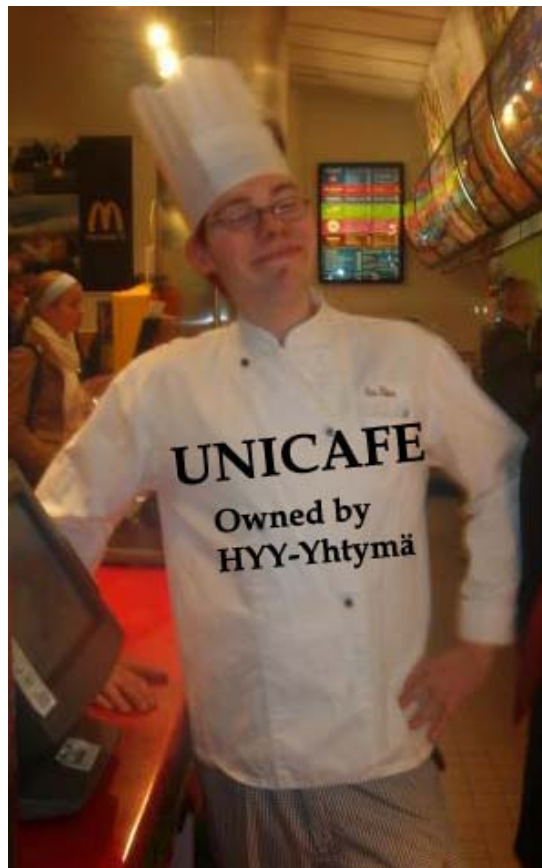
Pizzaa!!

HYY-yhtymän pahamaineisen ruokaketjun, Unicafen, soluttautuminen Otaniemeen on saattanut uuden tekkarisukupolven kriisiin. Pizza ei enää oikein maistu ja niiden uusien, hikisten kiekkojen tarjoilupäiviä on rajoitettu. Millähän tekkareiden pitäisi sitten elää? Kuvitelkaas jos HYY vielä ostaa rakkaan K-Pikkolo-Market-Siwa-whatever-kauppamme ja lopettaa Jolt-colan sekä ranskalaisten perunoiden myymisen kokonaan!

Nyky-tekkarien jaksamisesta on puhuttu paljon ja Wuorikautisten toimitus keksi syyn tähän huutavaan hätään: jatkuva HYY-yhtymän pelko ja ravintorikkaiden pizzojen puute. Toista se oli silloin kun Täffä Smökkiä hallitsi!

Tämän innoittamina kokosimme muutaman vanhan Smökin hengessä suunnitellun nami-nami-herkkureseptin, joiden piristäminä voimme kaikki taistella HYY:n ilkeää Otaniemen-valloitus suunnitelmaa vastaan!

Pizza 1:

Tämä pizza on parhaimmillaan nautittuna hyvässä seurassa omapolttosen kotiviinin kruunatessa nautinnon. Hyvänä ominaisuutena kirjattakoon pizzan soveltuvuus niin vegaani-veljeskunnalle kuin seikkailun haluisille hurjastelijoille. Liha-absolutistien kannattaa mieluummin turvautua johonkin menuimme myöhemmin esiteltyyn vaihtoehtoon.

Valmistusaika: n. 30min (mukaan lukien kauppakäynti)

Tarvikkeet (2 hengelle):

1 Eines™ kasvispizza
7-13 hillosipulia
puolikas munakoiso
Oreganoa
100g Mozzarella-juustoa

Valmistus:

Leikkaa munakoiso ohuiksi viipaleiksi ja sotke hillosipuleiden kanssa kulhossa. Lisää sekaan muussattu Mozzarella ja kiehauta kuumalla

pannulla. Munakoison muuttuessa kullanruskeaksi kaada täytteet mikrossa lämmitetyn kasvippizzan päälle. Lisää oregano ja taita valmis pizza keskeltä täytepuolet vastakkain. Lopulta leikkaa pizza paloiksi ja tarjoile talous- tai wc-paperiin käärittynä.

Pizza 2:

Seuraava pizzamme sopii tarjoiltavaksi esimerkiksi sukujuhlilla tai anopin yllätysvisiitillä. Pidä siis aina tarvittavat ainesosat jääkaapissasi! Pizzan kanssa voidaan nauttia puolikuivasta sherrystä tai makeasta punssista. Laktoosi-intoleranttikkojen kannattaa tosin pysyä kaukana tästä kulinariastien paratiisista.

Valmistusaika: noin 30 minuutista kahteen viikkoon (riippuen käytetäänkö itse-hapatettua maitoa vai valmispiimää)

Tarvikkeet (4 hengelle):

- 1 Eines™ kinkkupizza
- 1 Eines™ jauhelihapizza
- 2 isohkoa jauhoperunaa
- 400g Eines™ jauhelihapihvejä
- 2 tuoretta punajuurta
- 1 litra 2 viikkoa vanhaa kevyt-maitoa (tai valmispiimää)
- 1 sitruuna

Valmistus:

Aloita jättämällä maito verhottomalle ikkunalle noin pari viikoksi. Maidon soveltuvuus voidaan todeta avaamalla tölkki ja suorittamalla ns. nuuhku-testi: valmiin maidon tunnistaa sen erehtymättömän valmiista hajusta.

Valmispiimää käytettäessä edellisen kohdan voi ohittaa, mutta muistutuksena mainittakoon, että parhaaseen tulokseen päästään juuri itse-hapatetulla kevyt-maidolla.

Keittele perunoita parisen kymmentä minuuttia (kattilassa) ja kaada vesi pois. Leikkaa perunat lohkoiksi ja sekoita kuutioitujen punajuurien kanssa kulhossa. Lisää kulhoon maito tai piimä ja sekoita raivoisasti. Purista sitruuna mehuksi ja lisää valmis mehu maito-peruna-punajuuri-seokseen. Käännä sekoitus varovaisesti pari kertaa ympäri. Lätkäise pari jauhelihapihviä kummankin pizzan päälle ja käytä niitä parisen minuuttia mikrossa. Valele lämpimien pizzojen päälle kulhon sekoitus ja plätkäise valmiit pizzat täytepuolet vastakkain. Leikkaa valmis kakku neljään osaa ja tarjoile lautasella.

Pizza 3:

Viimeinen pizzamme soveltuu tosinälkäisille esimerkiksi baari-illan jatkeeksi. Pizzan herkkyyden vuoksi sitä voidaan myös hyödyntää epätoivoisena kannisen aviomiehen kotiinkutsumis-riitin avaintekijänä. Pizza soveltuu myös vanhuksille sen suussa sulavan koostumuksen ansiosta.

Valmistusaika: 30 minuutista kahteen tuntiin (riippuen suikalelihan ruskistuksen perusteellisuudesta)

Tarvikkeet (yhdele hengelle):

1 Eines™ meetwurstipizza
 1 pötkäle maksamakkaraa
 400g broilerin suikalelihaa
 2 tomaattia
 sinappia
 tabascoa

Valmistus:

Ruskista suikaleliha erittäin huolellisesti pannulla; muistathan että raaka kananliha saattaa aiheuttaa salmonellaa ja lintu-influenssaa! Lisää maksamakkara pannulle ja anna seoksen hautua kannen alla miedolla lämmöllä noin kymmenisen minuuttia. Lämmitä meetwurstipizza mikrossa ja päällystä se sinapilla. Levitä pizzan päälle valmis maksamakkara-suikaleliha-mix ja pirskota päälle tabascoa. Viimeistele koristelu tomaatin viipaleilla ja tarjoile sellaisenaan lämpimän oluen tai vodkan kanssa.

Ensi kerralla kerromme kuinka voit valmistaa mitä ihanimpia herkkuja kotieläimistä. Siihen asti: Bon Appetit!

Hehän ovat kuin kaksi marjaa:

*Mainos
Lakinlaskijaiset 2005*

*Markus Nuotto
Päätoimittaja 2006*

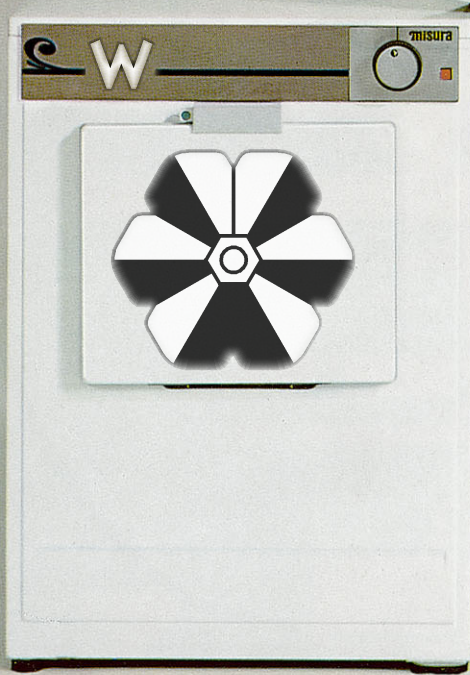

Nämäkin jälkiyykit

tarjosi

Wuorilux

Likapyykkiä jo
vuodesta 1947

Anagrammivisan oikeat vastaukset:

1. Suvi Rauhamaa
2. Marko Järvenpää
3. Ville Suontaka
4. Ina Kainulainen
5. Jussi Haiko

Taiteilijan näkemys päätoimittajasta:

Pilvi Hietanen

HARD COCK CAFÉ

THE CLUB torstaina 30.3.-06

alkaen klo 21

HAPPY HOUR 21-24

SIIDERI, OLUT ja SALMARI 2 €
0,3l 0,4l Royal Salmiakki 19 vol-19%

Hard Cock
CAFE

LIPUT: 3€, 4€ ovelta

Myynti: TKK aula viikoilla 11, 12 & 13 sekä VIIKKI 22.3. ja 23.3.

Ei noppaa? Ei hätää! Teekkarit ovat tunnettuja kekseliäisyydestään. Jotta saat nopan, tarvitsee sinun vain hankkia viisi pullonkorkkia (vinkki: jos ostaa sixpackin saa yhden ylimääräisen). Seuraavaksi ota kaikki pullonkorkit käteesi ja heitä ne pöydälle. Noppalukema on sama kuin korkkien lukumäärä jotka ovat kuvapuoli ylöspäin. Jos kaikki ovat alaspäin on lukema kuusi.